

Toimetaja

**Pille
Liimal**

Eliidilapsed

Tallinnas Maarjamäel tegutseb neljandat päeva üüritud eramajas eliitlasteaed, mille olemasolust pole Tallinna haridusametnikel aimugi. Lasteaed alles kavatseb litsentsi taotleda, kuid juba on vanemad oma lapsed selle asutuse hoolde usaldanud, loovutades 5000—6000 krooni kasvatus-õpetusraha.

Kui võtta tõe pähe eliitlasteaia reklaami, tundub, et lõpuks ometi on leitud lahendus "probleemile", mida teha lastega, kes ei lase vanematel kiirel ja paljutöotaval ajal rahumeeli karjäärile ja rahateenimisele pühenduda. Eliitlasteaed justkui lubaks vabastada tööga hõivatud vanemad kopsaka rahasumma eest oma lapsest ning kõigist temaga seotud muredest ja kohustustest.

Ööpäevaringse teenustepaketiga tutvudes meenuvad paratamatult nädalalasteaiarühmad sotsialismiajast. Ainult et eliitlasteaia nimel on juures sära ja luksus, ahvatlev võimalus anda oma lapsele parim kasvatus ja haridus parimas seltskonnas. "Teie lapse mängukaaslasteks on Eesti valitsus- ja firmajuhid," kinnitab reklaam.

Pärast eilset külaskäiku eliitlasteaeda olen kahevahel. Rõõmus selle üle, et reklaam osutus ülepakutuks. Sellega kõrvutades tundus eliitlasteaed kodusem ja lihtsam. Teisalt olen kahtlev, sest lapsevanema asemel ei hindaks ma pakutavat nii kõrgelt. Peale parema mänguasjavaliku ja väikese rühma ei ole eliitlasteaias vähemalt praegu midagi erilist.

Kuus tuhat krooni maksnud lapsevanemana ei lepiks ma näiteks sellega, et kümne kaheaastase järele vaatab ainult kaks inimest. Ka ei oleks ma nõustunud lasteaia avamisega pooleliolevas majas, kus isegi trepp vajab silumist, rääkimata lastepärase sisekujunduse puudumisest. Kuigi tegijate plaanid on suured, kardan, et vähemalt esialgu läheb suurem osa vanemate rahast maja ümberehituseks, mitte lapse arendamiseks.

Ma ei ole eralasteaia vastu. Pigem kõlavate nimetuste vastu, mille sisu mitte alati üheselt ei mõisteta. Loodan vaid, et eliitlasteaia kaheaastastel ei jää inglise keele kõrvalt emakeel selgeks õppimata.